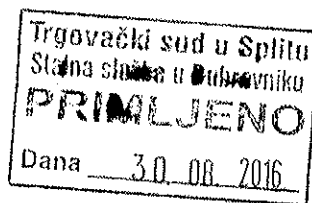

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

18. Stpn-37/16

Ref. 43 PŽ-5700/2016-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, po sudu pojedincu Marini Veljak, u postupku radi sklapanja predstečajne nagodbe pokrenutom po prijedlogu dužnika UTD RAGUSA d.d., OIB 95795253523, Dubrovnik, Branitelja Dubrovnika 7, odlučujući o žalbi vjerovnika REPUBLIKA HRVATSKA, MINISTARSTVO FINACIJA, OIB 18683136487, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Dubrovniku, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj Stpn-37/16 od 8. lipnja 2016., 11. kolovoza 2016.

riješio je

Odbija se kao neosnovana žalba vjerovnika REPUBLIKA HRVATSKA, MINISTARSTVA FINACIJA i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj Stpn-37/16 od 8. lipnja 2016.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj Stpn-37/16 od 8. lipnja 2016. odobrena je predstečajna nagodba sklopljena između dužnika UTD RAGUSA d.d. Dubrovnik i vjerovnika poblize navedenih u pobijanom rješenju, kojom su utvrđene tražbine vjerovnika kao i njihovo namirenje.

Iz obrazloženja proizlazi da je sud tako odlučio na temelju odredbe članka 66. stavak 9. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj 108/12, 81/13, 112/13, dalje: ZFPPN) budući da su na ročištu za sklapanje predstečajne nagodbe svoj pristanak dali dužnici pojedinci i vjerovnici čija tražbina čini zakonom propisanu potrebnu većinu, a utvrđeno je i da je sadržaj predložene nagodbe u skladu s općim pravilima o sudskoj nagodbi te da je njezin sadržaj odgovarajući prihvaćenom izmijenjenom planu financijskog i operativnog restrukturiranja dužnika.

Protiv tog rješenja žalbu je izjavio vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava, s prijedlogom ovome sudu pobijano rješenje preinačiti, podredno ukinuti uz vraćanje predmeta prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalitelj pobija predmetno rješenje zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, a u žalbi naglašava da Izmijenjeni plan financijskog i operativnog restrukturiranja prema kojem će se otplata utvrđene tražbine Republike Hrvatske, Ministarstva financija od 954.474,62 kn vršiti na način da se cjelokupni dug od 954.474,62 kn namiri tako da Republika Hrvatska temeljem ove nagodbe cjelokupno utvrđenu tražbinu pretvori u vlasnički kapital dužnika objavljen 9. ožujka 2016. , a o kojem se glasovalo, nije nije u skladu s člankom 46. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, s obzirom na to da je Ministarstvo financija glasovalo protiv plana kojim se Republici Hrvatskoj nudi namirenje tražbine na način da se cjelokupni iznos od 954.474,62 kn pretvori u kapital društva dužnika. Smatra da je donošenjem pobijanog rješenja sud povrijedio i odredbe Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi koje propisuju načelo jednakog postupanja prema vjerovnicima jer je odobrenom predstečajnom nagodbom predviđeno različito namirenje vjerovnika unutar grupe Javna uprava i trgovačka društva u većinskom vlasništvu Republike Hrvatske i to tako da se pojedine vjerovnike namiruje u novcu s pripadajućom kamatom, a druge među kojima je i žalitelj pretvorbom tražbine u temeljni kapital društva koje ima iskazan preneseni gubitak u iznosu od 67,5 milijuna kuna u godišnjem financijskom izvještaju za 2014. godinu.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

Rješenje je ispitano na temelju odredaba čl. 365. st. 1. i 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13 i 89/14; dalje: ZPP), u vezi s odredbom čl. 66. st. 14. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka propisane čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Po dužnikovom prijedlogu, Nagodbeno vijeće FINA-e je rješenjem Klasa UP-I/110/07/14-01/6512, Ur.broj 01-06-14-6512-14 od 30. svibnja 2014. otvorilo postupak predstečajne nagodbe nad dužnikom.

S obzirom na to da je postupak predstečajne nagodbe otvoren 21. kolovoza 2015. (rješenje FINA-e Regionalni centar Zagreb od 21. kolovoza 2015. na listu 193 i 194 spisa) pravilno je prvostupanjski sud primijenio odredbe Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi.

Stvarna nadležnost u postupku predstečajne nagodbe podijeljena je na: a) postupak predstečajne nagodbe koji se provodi pred regionalnim centrom Financijske agencije i rezultira prihvaćanjem plana financijskog restrukturiranja ili obustavom postupka i b) postupak sklapanja predstečajne nagodbe koji se provodi pred trgovačkim sudom. Različite su i nadležnosti u postupku povodom pravnih lijekova.

U upravnom postupku koji se provodi pred nagodbenim vijećem prijavljuju se i ispituju, odnosno utvrđuju tražbine prema pravilima Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi. Sud ne može drugačije odlučiti o priznavanju tražbina, jer mu takva ovlast nije dana Zakonom, ali je zato vjerovnicima predstečajnog dužnika dana mogućnost ostvarivanja zaštite podnošenjem žalbe protiv rješenja Nagodbenog vijeća Financijske agencije iz čl. 60. ZFPPN-a (rješenje o utvrđenim odnosno osporenim tražbinama; rješenje o tome da su za plan financijskog restrukturiranja glasovali vjerovnici potrebne većine glasova te da je postupak proveden u skladu s odredbama Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi), odnosno pokretanjem upravnog spora. U sudskom postupku radi sklapanja predstečajne nagodbe, vjerovnik ne može s uspjehom isticati prigovore koji se odnose na utvrđivanje, odnosno na ispitivanje njegove tražbine. Jednako tako, u sudskom postupku pokrenutom radi sklapanja predstečajne nagodbe, sud ne može ocjenjivati valjanost postupka koji se provodio pred nagodbenim vijećem.

Međutim, sud treba ispitati je li prijedlog podnesen pravovremeno te ispunjava li prijedlog za sklapanje predstečajne nagodbe pred sudom zakonom propisane uvjete. Odredbama čl. 66. st. od 4. do 12. ZFPPN-a propisane su pretpostavke i postupak za odobrenje sklapanja predstečajne nagodbe pred sudom, u kojem se na odgovarajući način primjenjuju pravila izvanparničnog postupka (čl. 66. st. 15. ZFPPN-a).

Sud će dopustiti sklapanje predstečajne nagodbe ako su na ročištu za sklapanje predstečajne nagodbe svoj pristanak dali dužnik i vjerovnici čije tražbine čine potrebnu većinu iz čl. 63. ZFPPN-a, odnosno ako su svoj pristanak dali vjerovnici čije tražbine prelaze polovinu vrijednosti utvrđenih tražbina za svaku grupu vjerovnika ili vjerovnici čije tražbine prelaze 2/3 vrijednosti svih utvrđenih tražbina (čl. 66. st. 9. ZFPPN-a), što je u ovom slučaju utvrđeno i žalbom se ničim ni ne dovodi u pitanje, kao ni činjenicu da je sadržaj predstečajne nagodbe u bitnim sastojcima odgovarajući prihvaćenom planu financijskog i operativnog restrukturiranja dužnika (čl. 66. st. 9. ZFPPN-a).

S obzirom na to da sadržaj predstečajne nagodbe mora biti istovjetan sa sadržajem prihvaćenog (izmijenjenog) plana financijskog restrukturiranja, kao i da predstečajna nagodba ima snagu ovršne isprave, i to za sve vjerovnike čija je tražbina utvrđena (čl. 66. st. 13. ZFPPN-a), dužnost je suda ispitati i to može li sadržaj prihvaćenog plana financijskog restrukturiranja, odnosno predložene predstečajne nagodbe imati snagu ovršne isprave (podobnost za ovrhu). U tom smislu sud treba ispitati odgovara li sadržaj predstečajne nagodbe sadržaju ovršne isprave podobne za ovrhu, tj. ima li predstečajna nagodba snagu ovršne isprave na temelju koje se može provesti prisilna ovrha i bez pristanka dužnika ili bilo koje treće strane. Tek kada sud to utvrdi, kao i jesu li ispunjene i ostale pretpostavke propisane odredbom čl. 66. ZFPPN-a, tada određuje ročište radi sklapanja predstečajne nagodbe. Njeno sklapanje sud dopušta ako su za nagodbu glasovali dužnik i potrebna većina vjerovnika i konačno, rješenjem odobrava tako sklopljenu nagodbu.

Glede opsega pobijanja rješenja kojim je odobreno sklapanje predstečajne nagodbe, ističe se da se predstečajna nagodba može pobijati tužbom pod pretpostavkama koje su propisane za pobijanje sudske nagodbe (čl. 83. ZFPPN-a), a to znači da žalbom protiv rješenja o odobrenju sklapanja predstečajne nagodbe nije dopušteno pobijati samu predstečajnu nagodbu, nego je dopušteno isticati razloge da ne postoje pretpostavke na osnovi kojih bi sud donio rješenje o odobrenju sklapanja predstečajne nagodbe (iz čl. 66. st. 9. ZFPPN-a).

Podredno se napominje i to kako se odredba o pobijanju predstečajne nagodbe tužbom odnosi na slučajeve u kojima su ispunjeni svi uvjeti za odobrenje sklopljene predstečajne nagodbe, ali se tužitelj ne slaže s njenim sadržajem; to se nalazi izvan granica koje prvostupanjski sud mora ispitati po službenoj dužnosti u smislu odredaba čl. 66. st. 4. i 9. ZFPPN-a.

Upravo zato, pobijano se rješenje ispituje isključivo u okviru granica ovlasti prvostupanjskog suda da ispituje uvjete za sklapanje predstečajne nagodbe, odnosno da odobri sklopljenu predstečajnu nagodbu.

U konkretnom slučaju, prvostupanjski sud je na ročištu za sklapanje predstečajne nagodbe 8. lipnja 2016. pravilno utvrdio da je oglas o ročištu za sklapanje predstečajne nagodbe javno priopćen isticanjem poziva na mrežnoj stranici e-oglasne ploče suda dana 2. svibnja 2016. i objavljen na web stranici FINA-e, čime je ispunjen uvjet iz članka 66. stavak 7. ZFPPN-a, da su na ročištu nazočni dužnik i vjerovnici čije utvrđene tražbine prema rješenju o utvrđenim tražbinama (list 201.-203. spisa) s tablicom prelaze potrebnu većinu iz članka 63. stavak 2. ZFPPN-a i koji su u postupku predstečajne nagodbe pred FINA-om glasovali za prijedlog financijskog restrukturiranja te da su na ročištu prisutni vjerovnici koji imaju tražbine vrijednosti 86,88% od ukupno prijavljenih tražbina svih vjerovnika. Nazočni dužnik i svi nazočni vjerovnici nisu imali primjedbi ni prigovora na pročitani prijedlog i pristali su na sklapanje predložene predstečajne nagodbe, čiji tekst su pred prvostupanjskim sudom i potpisali (list 222. i 223. spisa).

Slijedom iznijetog, pravilno je prvostupanjski sud utvrdio da su na ročištu za sklapanje predstečajne nagodbe svoj pristanak dali dužnik i vjerovnici koji su prihvatili izmijenjeni plan financijskog restrukturiranja, a čije tražbine čine potrebnu većinu iz čl. 63. ZFPPN-a (a među kojima nije žalitelj, koji ročištu nije ni pristupio), pri čemu je sadržaj predstečajne nagodbe istovjetan sadržaju prihvaćenog izmijenjenog plana financijskog restrukturiranja te predstavlja ispravu podobnu za ovrhu, te na temelju tako utvrđenih činjenica odobrio predloženu predstečajnu nagodbu.

Žalitelj je, dakle, razlog koji ovdje ističe protiv rješenja suda kojim je odobreno slapanje predmetne predstečajne nagodbe trebao isticati u upravnom postupku, a kao što je već napomenuto, samu predstečajnu nagodbu može pobijati jedino tužbom, po istim pravilima kao i svaku drugu sudsku nagodbu.

Na temelju iznijetog, ovaj sud je odbio žalbu i pobijano rješenje na temelju odredbe članka 380. točka 2. ZPP-a potvrdio.

U Zagrebu 11. kolovoza 2016.

